

RÀDIO KLARA: LA RÀDIO VALENCIANA LLIURE

Encara que Ràdio Klara nasqué en 1979, fruit d'unes jornades sobre ràdios lliures, començà a emetre regularment en 1982.

En aquest període funcionaren “al·legalment”, ja que sols els grups de poder tingueren accés a la comunicació legislada per la Constitució de 1978.

L'eslògan *–Ràdio Klara, Lliure i Llibertària–* defineix perfectament la seua idiosincràsia: espai obert als moviments alternatius, oposició a l'autoritarisme i l'estatisme i caràcter transgressor. Per tot plegat, prompte assolí una “fama” entre la ciutadania i els mitjans de comunicació “legals” que no ha deixat de créixer.

El començament es caracteritzà per l'espontaneïtat –elaboració de programes sobre la marxa, àmplia temàtica, bona música– i el voluntarisme de vora 30 joves que s'hi alternaven, preparats tothora a traslladar-se: fins a 14 “residències” arribà a tenir l'emissora. En una ocasió hagueren d'emetre, immediatament després de confiscar-los la policia l'“utillatge”, des de Ràdio Puça...

Governant el PSOE, la policia els precintà el material i els prohibí funcionar, però ells continuaren. En 1983 fou tancada per ordre de Governació al·legant que no estava homologada i que interferia amb la navegació aèria (!). Això provocà la unió de totes les ràdios lliures i una sol·licitud de reunió amb Eugenio Burriel, el governador civil, qui en públic denegà el permís de reobertura, però en privat el concedí –com conta Manolo Gallego, un dels inspiradors de Ràdio Klara–, a condició que no criticaren el govern.

També en 1983, reunides les ràdios lliures a Madrid, expressen en un manifest la necessitat de la seua presència en un àmbit de la comunicació controlat pel poder establert. Però l'exigència de regulació per la CEE i les traves i les denúncies de què foren objecte acabaren amb la majoria de les 30 ràdios lliures.

Durant els 80, Ràdio Klara se centrà en la denúncia de l'*establishment*, les diatribes contra església oficial i capitalisme i la informació sobre la memòria històrica. També aleshores s'enceten programes en un espai, un horari i amb una temàtica definida. Progressivament, els programes d'estructura expositiva i dades contrastades, han anat imposant-se. Al costat, l'evolució tecnològica i el caràcter obert i receptiu de sempre. Programes de ressò en aquesta línia han estat *Klartelera* –anàlisi en profunditat del cine– i *Las Mañanas de Radio Klara*.

D'anècdotes, n'hi ha un munt, com la causa de la primera retransmissió exterior: el concert de Lluís Llach en homenatge a l'intel·lectual nord-americà David H. Rosenthal per haver estat atacat en defensar la nostra llengua i cultura.

Els objectius que perseguien –independència informativa i ideològica, compromís amb el seu temps i llibertat d'acció–, encara que aconseguits aviat, no impediren els debats (sobre la legalització o les vies econòmiques de suport) que provocaren la marxa d'alguns. Però la complexitat creixent d'una ràdio tan escoltada obligava a prendre'n algunes de poc “populars”, com optar per la legalització –que arribà en 1988– o assumir la junta directiva del Centre d'Estudis i Comunicació Alternativa la supervisió dels projectes, encara que l'assemblea continués com a col·laboradora. Després de les tensions, però, la resta de la dècada va transcórrer amb normalitat.

El model actual de programació té molt a veure amb el *Lliure Directe*, diari i matinal, supervisat per Manolo Totxa, i el treball nocturn... Trets clau han estat les emissions per Internet (des del 2000), que comportaren un augment considerable d'oients, i l'emissió de notícies "punteres", com el triomf dels veïns del Cabanyal davant la justícia, el seguiment del M-15, l'abandó de les armes per ETA o la confirmació que Francisco Camps seria jutjat.

Ara mateix seria interessant una col·laboració entre les ràdios lliures que han sobreviscut i moltes altres que han sorgit a l'estat espanyol i amb les associacions que les engloben, com ara la RED ESTATAL DE MEDIOS COMUNITARIOS i la Xarxa de Ràdios Lliures del País Valencià.

Trets que continuen caracteritzant Ràdio Klara són l'entusiasme, la constància i la sinceritat informativa. Com a exemple, la seua crítica al terme "opinió pública" ("oficial") i la defensa d'una d'autònoma i de qualitat. I, encara que condemnada pel poder a una "espiral de silenci", Ràdio Klara continuarà pel mateix camí de sempre.

**La documentació ha estat extreta del llibre Radio Klara, libre y libertaria, de Sergi Durà.*